

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 69.669/1

van 23 juli 2021

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot
vaststelling van de regels voor de toekenning van steun aan
ondernemingen om materiaalkringlopen te sluiten’

Op 18 juni 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 4 augustus 2021,^(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot vaststelling van de regels voor de toekenning van steun aan ondernemingen om materiaalkringlopen te sluiten’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 8 juli 2021. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Chantal BAMPS en Bert THYS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 23 juli 2021.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt tot het uitwerken van een steunregeling aan ondernemingen om materiaalkringlopen te sluiten. Het doel bestaat erin hen aan te moedigen investeringen in nieuwe recyclageactiviteiten in het Vlaamse Gewest op te zetten.¹

Het ontwerp bestaat uit negen hoofdstukken. Hoofdstuk 1 groepeerde de algemene bepalingen met de definities, een nadere omschrijving van een kleine en middelgrote onderneming, een bepaling betreffende de toepassing van de “algemene groepsvrijstellingsverordening” en de algemene voorwaarden (artikelen 1 tot 10 van het ontwerp). De hoofdstukken 2 en 3 bepalen respectievelijk het toepassingsgebied (artikel 11) en de in aanmerking komende milieu-investeringen (artikelen 12 tot 16). Hoofdstuk 4 betreft de steunintensiteit (artikelen 17 tot 19). Hoofdstuk 5 regelt de procedure van de steunaanvraag (artikelen 20 tot 24). Hoofdstuk 6 definieert de milieu-investeringen met een strategische relevantie voor het Vlaamse Gewest (artikel 25). Hoofdstuk 7 bevat de regels met betrekking tot de uitbetaling (artikelen 26 tot 29). Hoofdstuk 8 regelt de terugvordering en verjaring (artikel 30). Hoofdstuk 9 bepaalt de opvolging en de controle (artikelen 31 tot 33) en hoofdstuk 10 omvat de slotbepalingen (artikelen 34 en 35).

3.1. Volgens de rubriek “Rechtsgrond” in de aanhef van het ontwerp wordt voor de ontworpen regeling rechtsgrond gevonden in artikel 15, eerste lid, 1°, van het decreet van 23 december 2011 ‘betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen’ (hierna: het Materialendecreet).

3.2. De behandeling van subsidieaanvragen en de toekenning van de subsidies, vermeld in artikel 15 van het Materialendecreet, zijn een taak die aan OVAM² is toegekend bij artikel 10.3.3, § 2, 9°, van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ (hierna: DABM).

Op grond van artikel 10.3.4, § 6, DABM, kan de Vlaamse Regering nadere regels vaststellen met betrekking tot de in artikel 10.3.3 van dat decreet vermelde taken.

Bijgevolg biedt – onder voorbehoud van hetgeen *sub* 12.1 wordt opgemerkt – artikel 10.3.4, § 6, DABM, mee rechtsgrond aan de ontworpen regeling.

¹ Nota aan de Vlaamse regering VR 2021 1106 VV DOC.0076/1 punt 2. A.

<http://www.vlaanderen-circulair.be/nl>.

Investeringsplan Vlaamse Veerkracht: <https://www.vlaanderen.be/vlaamse-regering/vlaamse-veerkracht>.

² Een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid.

3.3. Voor de controlemaatregelen (artikelen 31 tot 33 van het ontwerp) wordt een beroep gedaan op OVAM en op de inspectie van financiën.

Hiervoor wordt rechtsgrond gevonden in artikel 75 van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019, op grond waarvan de Vlaamse Regering de regels vaststelt voor de reservevorming en de procedure voor de ex-ante- en ex-postcontrole op de aanwending van de subsidies en ze daarbij ook regels kan bepalen om belangenvermenging tegen te gaan bij de aanwending of toekenning van subsidies.

VORMVEREISTEN

4. In artikel 3 van verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 ‘waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard’ (hierna: de algemene groepsvrijstellingsverordening) wordt bepaald dat steunregelingen, individuele steun toegekend in het kader van steunregelingen en *ad-hoc*-steun verenigbaar zijn met de interne markt in de zin van artikel 107, lid 2 of 3, van het Verdrag ‘betreffende de werking van de Europese Unie’ (hierna: VWEU) en vrijgesteld zijn van de aanmeldingsverplichting van artikel 108, lid 3, van het VWEU mits die steun voldoet aan alle voorwaarden van hoofdstuk I van de verordening en aan de specifieke voorwaarden die voor de desbetreffende steuncategorie in hoofdstuk III van deze verordening zijn vastgesteld.

In artikel 47, lid 1, van dezelfde verordening wordt bepaald dat investeringsteun ten behoeve van recycling en hergebruik van afval verenigbaar is met de interne markt in de zin van artikel 107, lid 3, van het VWEU en van de aanmeldingsverplichting van artikel 108, lid 3, van het VWEU is vrijgesteld, mits de in dit artikel en in hoofdstuk I vastgestelde voorwaarden zijn vervuld.

Voor zover effectief aan die voorwaarden is voldaan, dient het ontwerp niet bij de Europese Commissie te worden aangemeld.

Bij de bespreking *infra* zal evenwel blijken dat niet aan al die voorwaarden is voldaan.³

Het staat de Vlaamse Regering weliswaar vrij om de ontworpen regeling niet af te stemmen op de algemene groepsvrijstellingsverordening, maar in dat geval wordt geen vrijstelling genoten van de aanmeldingsverplichting bedoeld in artikel 108, lid 3, VWEU, hetgeen luidens artikel 4, van het ontwerp wel de bedoeling lijkt te zijn.⁴

5. Gevraagd of het advies is ingewonnen van de toezichthoudende autoriteit, antwoordde de gemachtigde:

³ Zie de bespreking van de artikelen 3, 6 en 25 van het ontwerp.

⁴ Artikel 4 van het ontwerp bepaalt dat het te nemen besluit valt onder de toepassing van de algemene groepsvrijstellingsverordening.

“Neen, er is geen advies ingewonnen. Bij de gegevensverzameling worden er geen persoonsgegevens opgevraagd.”

Dat bij de gegevensverzameling geen persoonsgegevens zijn betrokken, kan niet worden bijgetreden, nu enerzijds de ondernemingen die in aanmerking komen voor steun, ook natuurlijke personen kunnen zijn die koopman zijn of een zelfstandig beroep uitoefenen (artikel 6, eerste lid, 1°, van het ontwerp) en anderzijds de door artikel 20, tweede lid, van het ontwerp voor het aanvraagdossier vastgelegde gegevens ook de naam en de grootte van de onderneming betreffen.

Bijgevolg dienen de adviezen van de Gegevensbeschermingsautoriteit en van de Vlaamse Toezichtcommissie te worden ingewonnen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

6. Rekening houdend met hetgeen met betrekking tot de rechtsgrond voor de ontworpen regeling is opgemerkt *sub* 3.1 tot 3.3 dient in de rubriek “Rechtsgrond” in de aanhef van het ontwerp een verwijzing naar artikel 10.3.4, § 6, DABM en naar artikel 75 van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën te worden toegevoegd.

Artikel 3

7.1. In artikel 3 van het ontwerp wordt vermeld op basis van welke informatie de drempels voor de omschrijving van “kleine” en “middelgrote” onderneming worden getoetst.

De ontworpen regeling lijkt niet te stroken met de regels die in dit verband zijn opgenomen in artikel 4 van bijlage I van de algemene vrijstellingsverordening die luiden:

“1. De gegevens voor de berekening van het aantal werkzame personen en van de financiële bedragen hebben betrekking op het laatste afgesloten boekjaar en worden jaarlijks berekend. Zij worden vanaf de datum van afsluiting van de rekeningen in aanmerking genomen. Het bedrag van de omzet wordt berekend exclusief belasting over de toegevoegde waarde (btw) en andere indirecte rechten of heffingen.

2. Wanneer een onderneming op de datum van afsluiting van de rekeningen vaststelt dat de op jaarbasis berekende gegevens boven of onder de in artikel 2 bedoelde drempels voor het aantal werkzame personen of de financiële bedragen liggen, verkrijgt of verliest zij de hoedanigheid van middelgrote, kleine of micro-onderneming alleen wanneer deze drempels in twee opeenvolgende boekjaren worden overschreden.

3. In het geval van nieuw opgerichte ondernemingen waarvan de eerste jaarrekening nog niet is afgesloten, worden de in aanmerking te nemen gegevens bepaald door middel van een in de loop van het boekjaar te goeder trouw gemaakte schatting.”

Ofwel wordt de ontworpen bepaling afgestemd op de in artikel 4 van bijlage I van de algemene groepsvrijstellingsverordening opgenomen regeling ofwel is een aanmelding bij de

Europese Commissie, zoals bedoeld in artikel 108, lid 3, VWEU, vereist voor het voorliggend ontwerp.

7.2. De ontworpen bepaling hanteert de notie “werkzaam zijn”, zoals die in de algemene groepsvrijstellingsverordening wordt gebruikt. In de omschrijving van de begrippen “kleine” en “middelgrote” onderneming in artikel 1, 5° en 6°, van het ontwerp wordt evenwel de notie “tewerkstellen” in plaats van de notie “werkzaam zijn” gehanteerd. De terminologie in deze definities dient te worden afgestemd op deze in de verordening.

Artikel 4

8. In artikel 4 van het ontwerp wordt bepaald dat het te nemen besluit “valt onder de toepassing van de algemene groepsvrijstellingsverordening”.

Het verdient aanbeveling het artikel aldus te herformuleren dat wordt bepaald dat de ontworpen subsidies moeten voldoen aan de voorwaarden bepaald in hoofdstuk I en deel 7 van hoofdstuk III van de algemene groepsvrijstellingsverordening.

Artikel 6

9. Gevraagd of ook ziekenhuizen of rechtspersonen die geen vennootschapsvorm hebben in aanmerking komen voor de ontworpen steunregeling (bijvoorbeeld een VZW) en of de opsomming in artikel 6 van het ontwerp nog aansluit bij de terminologie van het Wetboek van economisch recht, antwoordde de gemachtigde:

“De groepsvrijstellingsverordening is gericht op steun aan ondernemingen. De definitie van een onderneming is ruim:

Volgens Europese rechtspraak is een onderneming: *elke eenheid die een economische activiteit uitoefent, ongeacht haar rechtsvorm en de wijze waarop zij wordt gefinancierd*. Om het onderscheid te maken tussen economische en niet-economische activiteiten, geldt als vaste rechtspraak van het Europese Hof van Justitie dat *iedere activiteit die erin bestaat goederen of diensten op een markt aan te bieden, een economische activiteit is*. De toepassing van deze regeling is dus afhankelijk van de vraag of die entiteit een zekere winst maakt of zij goederen of diensten op een markt aanbiedt.

Volgens het Wetboek van economisch recht: *iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die op duurzame wijze een economisch doel nastreeft, alsmede zijn verenigingen*.

De rechtsvorm is met andere woorden niet doorslaggevend om in aanmerking te komen voor steun binnen de contouren van de AGVV. Echter, om praktische redenen willen wij voor deze subsidieregeling wel opteren voor ondernemingen met een rechtspersoonlijkheid (aanspreekbaarheid, terugvordering van subsidie, ...). Dit sluit evenwel groeperingen van ondernemingen niet uit.

We zullen sowieso artikel 6 aanpassen aan de terminologie van het Wetboek van economisch recht.

Wij wensen ook op te merken dat we gezien het doel van de subsidieregeling (het faciliteren van recyclage-activiteiten, zoals vermeld in artikel 12) intercommunales niet

per definitie wensen uit te sluiten (as such of als onderdeel van een groepering). Een verduidelijking dat ‘opdrachthoudende verenigingen opgericht in het kader van het decreet lokaal bestuur’ eveneens in aanmerking komen, is dan waarschijnlijk wel nodig in artikel 6 (evenals een aanpassing van artikel 9).”

Uit de door de gemachtigde gegeven toelichting blijkt dat de omschrijving van het begrip “onderneming” zal worden afgestemd op de terminologie, zoals gebruikt in het Wetboek economisch recht, waarmee kan worden ingestemd.

In zoverre door de gemachtigde wordt aangegeven dat, gezien het doel van de subsidieregeling, intercommunales niet per definitie worden uitgesloten, dient te worden opgemerkt dat dit een nieuw element betreft dat niet is opgenomen in de voor advies voorliggende ontwerptekst. Hierbij dient te worden benadrukt dat ingeval de beoogde regeling niet zou zijn afgestemd op de voorwaarden van de algemene groepsvrijstellingsverordening een aanmelding bij de Europese Commissie, zoals bedoeld in artikel 108, lid 3, VWEU, vereist zal zijn voor het voorliggend ontwerp.

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat de vraag of ook ziekenhuizen in aanmerking komen voor de ontworpen steunregeling, onbeantwoord is gebleven.

Artikel 7

10. In de inleidende zin van artikel 7, eerste lid, van het ontwerp wordt vereist dat “op de indieningsdatum van de steunaanvraag” de opgesomde voorwaarden vervuld moeten zijn, terwijl artikel 7, eerste lid, 2°, van het ontwerp voor het vervullen van de voorwaarde verwijst naar “[de] datum van de steuntoekenning”.

Dienaangaande ondervraagd antwoordde de gemachtigde:

“Hier is inderdaad een onduidelijkheid in het BVR geslopen.

We stellen voor het artikel als volgt aan te passen:

‘Art. 7. Er wordt alleen steun verleend aan ondernemingen die voldoen aan al de volgende voorwaarden:

ze heeft op de indieningsdatum van de steunaanvraag geen fiscale schulden of achterstallige schulden bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid;

ze is op de datum van de steuntoekenning geen onderneming in moeilijkheden als vermeld in artikel 2, 18, van de algemene groepsvrijstellingsverordening;

ze heeft op de datum van de steuntoekenning geen procedure op basis van Europees, nationaal of regionaal recht lopen waarbij een toegekende steun wordt teruggevorderd’.”

Met dit tekstvoorstel kan worden ingestemd.

Artikel 8

11. In artikel 8, tweede lid, van het ontwerp wordt bepaald dat de minister de termijnen, vermeld in het eerste lid, op gemotiveerd verzoek en op advies van OVAM kan verlengen.

Gevraagd of de hier ontworpen delegatie van reglementaire of van individuele aard is, antwoordde de gemachtigde:

“De bedoeling van deze delegatie is van individuele aard.

De huidige tekst wordt aangepast ter verduidelijking en de volgende zinsnede wordt aangepast: ‘op gemotiveerd verzoek van de onderneming en op advies van de OVAM’.”

Hiermee kan worden ingestemd.

Artikelen 20 en 29

12.1. Natuurlijke personen komen ook in aanmerking voor de ontworpen steunregeling en dienen daarvoor gegevens in bij OVAM.

Uit artikel 4, 1), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 ‘betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming)’ vloeit voort dat alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare persoon als persoonsgegevens moeten worden beschouwd.

De Raad van State, afdeling Wetgeving, heeft, zitting houdend in algemene vergadering, in advies 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp van wet ‘betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie’ met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens opgemerkt:

“101. Krachtens artikel 22 van de Grondwet geldt voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke schending van het recht op het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel^(...) dient te worden nageleefd.

Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de

tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de ‘essentiële elementen’ voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn.⁵

Bijgevolg moeten de ‘essentiële elementen’ van de verwerking van persoonsgegevens in de wet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel ‘essentiële elementen’ uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.”

In artikel 10.3.4, § 6 DABM wordt de Vlaamse Regering ertoe gemachtigd om de nadere regels vast te stellen met betrekking tot de in artikel 10.3.3 vermelde taken. Die bepaling bevat echter geen “essentiële elementen” betreffende de verwerking van persoonsgegevens, zoals bedoeld in het aangehaalde uittreksel uit het advies van de afdeling Wetgeving, zodat zij wat dat betreft niet een voldoende rechtsgrond biedt voor de ontworpen regeling. Evenmin worden dergelijke “essentiële elementen” vastgelegd in artikel 15, eerste lid, 1°, van het Materialendecreet, zodat in die bepaling evenmin rechtsgrond kan worden gevonden voor de desbetreffende gegevensverstrekking aan OVAM.

12.2.1. Luidens artikel 20 van het ontwerp wordt de steunaanvraag ingediend door de onderneming conform de werkwijze en de formulieren, vermeld op de website van OVAM.

Het verlenen van verordenende bevoegdheid aan een openbare instelling is in principe niet in overeenstemming met de algemene publiekrechtelijke beginselen omdat erdoor geraakt wordt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en een rechtstreekse parlementaire controle ontbreekt. Bovendien ontbreken de waarborgen waarmee de klassieke regelgeving gepaard gaat, zoals die inzake de bekendmaking en de preventieve controle van de Raad van State, afdeling Wetgeving. Dergelijke delegaties kunnen dan ook enkel worden gebillijkt om praktische redenen en voor zover zij een zeer beperkte of een hoofdzakelijk technische en niet-beleidsmatige draagwijdte hebben, en er mag worden van uitgegaan dat de instellingen die de betrokken reglementering dienen toe te passen of er toezicht op uitoefenen, ook het best geplaatst zijn om deze met kennis van zaken uit te werken.

Gelet op de aard en de draagwijdte van de ontworpen delegatie dient de aanvraagprocedure in voorliggend ontwerp te worden geregeld; de delegatie aan de minister zou in voorkomend geval enkel kunnen worden behouden voor het regelen van bijkomstige of detailmatige aspecten van de aanvraagprocedure.

12.2.2. Dezelfde opmerking geldt voor artikel 29 van het ontwerp dat bepaalt dat de ondernemingen de aanvraag tot uitbetaling indienen conform de werkwijze en de formulieren op de website van OVAM.

12.3. Tot slot dient te worden opgemerkt dat bij opsplitsing van de regelgeving betreffende steunmaatregelen, erover dient te worden gewaakt dat ook de voorwaarde wordt

⁵ Voetnoot 175 van het aangehaalde advies: Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie inzonderheid GwH 18 maart 2010, nr. 29/2010, B.16.1; GwH 20 februari 2020, nr. 27/2020, B.17.

nagekomen van artikel 9, lid 1, b) van de algemene groepsvrijstellingsverordening, die bepaalt dat de betrokken lidstaat ervoor zorgt dat op een uitgebreide staatssteunwebsite, op nationaal of regionaal niveau de volledige tekst van elke steunmaatregel, als bedoeld in artikel 11, of een link die toegang biedt tot de volledige tekst, wordt gepubliceerd.

Artikel 23

13. In artikel 23, tweede lid, van het ontwerp dient het woord “steunaanvragen” te worden vervangen door het woord “steun”, nu steunaanvragen niet worden toegekend maar steun wel.

Artikel 25

14. Artikel 25 van het ontwerp laat afwijkingen toe voor milieu-investeringen met een strategische relevantie voor het Vlaamse Gewest en dit binnen de maximale Europese grenzen van artikel 47 van de algemene groepsvrijstellingsverordening.

Zoals het artikel is geformuleerd, wordt enkel rekening gehouden met de maximale Europese grenzen, vermeld in artikel 47 van de algemene vrijstellingsverordening.

Het ontwerp bevat echter ook regelingen die zorgen voor overeenstemming met de bepalingen van hoofdstuk I van deze verordening.

Om vrijgesteld te zijn van aanmelding dienen echter alle voorwaarden, ook deze uit het eerste hoofdstuk van de algemene vrijstellingsverordening te zijn nagekomen. De ontworpen bepaling laat toe dat wordt afgeweken van die andere voorwaarden, zodat een aanmelding bij de Europese Commissie, zoals bedoeld in artikel 108, lid 3, VWEU, dan ook vereist is voor het voorliggend ontwerp.

Artikel 30

15. Artikel 30 van het ontwerp regelt de integrale terugstorting van de toegekende subsidie.

Gevraagd of deze regeling in overeenstemming is met de artikelen 11 tot 14 van de federale wet van 16 mei 2003 ‘tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof’ (hierna: de Algemenebepalingenwet), antwoordde de gemachtigde:

“Artikel 30 vormt een uitbreiding op artikel 13 van de wet van 16 mei 2003 tot vaststelling van de algemene bepalingen die gelden voor de begrotingen, de controle op de subsidies en voor de boekhouding van de gemeenschappen en de gewesten, alsook voor de organisatie van de controle door het Rekenhof waarin de gevallen worden opgesomd waarbij de begunstigde sowieso gehouden is tot terugbetaling van de subsidie.

In artikel 30 van het besluit wordt expliciet ervoor gekozen om een appreciatiebevoegdheid te geven in die bijkomende gevallen.”

De Algemenebepalingenwet bepaalt de gevallen waarin de begunstigde tot onmiddellijke terugbetaling van de subsidie is gehouden.

De in de ontworpen bepaling opgesomde gevallen die daaraan worden toegevoegd en stellen dat moet worden teruggestort (in plaats van teruggevorderd) zijn niet steeds toepasbaar. Zo lijkt bijvoorbeeld een integrale terugstorting in geval van faillissement (artikel 30, 1°, a), van het ontwerp) niet door de Vlaamse Regering te kunnen worden bepaald en is het evenmin duidelijk waarom in artikel 30, 3°, a) van het ontwerp nog eens de subsidievoorwaarden worden vermeld.

De ontworpen bepaling zal op dit punt aan een grondig nazicht moeten worden onderworpen teneinde deze in overeenstemming te brengen met de hogere regelgeving.

Artikel 34

16. Deze bepaling moet nog worden vervolledigd met de vermelding van de beoogde datum van inwerkingtreding.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME